

JOSÉ ROYO VILAR, DIRECTOR DE L'MCM (1970-1977)

(2a part)

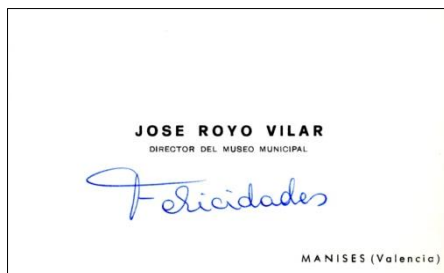
Com vam exposar en la primera part d'aquest article, José Royo Vilar era ceramista i empresari. Per tant, la seua dedicació al Museu no era exclusiva ni estava remunerada, com tampoc ho estava la dels membres del Patronat i altres persones que col·laboraven amb el Museu. Els únics empleats que cobraven un sou per la seua funció eren els dos conserges, que s'encarregaven de la custòdia i vigilància de l'edifici.

Aquests rebien també els visitants, ja que, com ens va contar José Royo, la relació i l'ambient del Museu era molt propera. De la mateixa manera, considera que la seua feina no va ser una "gran obra", sinó que, com a persona sense experiència en Museus ni preparació específica com a director, es va limitar a superar la primera etapa del Museu, el qual va aconseguir desenvolupar-se quan va poder comptar amb més recursos i persones millor preparades.

J. Royo Vilar al MCM (13/06/2017)

Una de les tasques més importants que José Royo va dur a terme durant la seua direcció va ser la recuperació de les peces de ceràmica, generalment fragments, que estaven soterrats al subsòl de la ciutat. Considerava que aquesta riquesa artística no podia deixar-se perdre i que s'havia d'actuar en aquest sentit. De fet, a l'Arxiu Municipal es conserva un expedient iniciat per José Royo per a sol·licitar l'autorització de l'Ajuntament per a realitzar excavacions al carrer de la Baixada del Riu o Riu Túria als efectes de comprovar la possible existència de restes de ceràmica antiga i taulells. Aquesta petició es va fer el 9 de novembre de 1970 i potser va ser la primera vegada que el Museu va prendre la iniciativa de fer inspeccions en vies i

Targeta de director de José Royo Vilar

solars de la ciutat per evitar-ne la destrucció i espoli. La resolució va arribar quasi un any més tard, quan, el 9 de setembre de 1971, després de veure l'informe de l'Oficina Tècnica Municipal, la Comissió Permanent de l'Ajuntament va acordar concedir la llicència corresponent.

D'aquestes excavacions i del treball que s'hi realitzava, també ens en va parlar José Royo. Tal com succeïa amb altres tasques que es duïen a terme al Museu en aquesta primera època, l'escassetat de coneixements i recursos feien que les excavacions foren actuacions molt senzilles. No debades, mancaven de la meticulositat i el rigor tècnic de les de hui en dia a l'hora de documentar la procedència de les peces o inventariar cadascun dels fragments trobats. Simplement se'n seleccionaven les més importants i singulars, així com les millor conservades, per a ser instal·lades en vitrines i exposar-se al públic. La resta, es quedaven guardades en caixes.

MUSEU
CERÀMICA
MANISES

Museu de Ceràmica de Manises
Ana García Palacios
Llicenciada en Història de l'Art